

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:			
Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 frt
Félévre	2	Egyes szám ára	10 kr.

Felelős szerkesztő: **ZÁDORY KÁROLY.**
Laptulajdonos: **FIGULI ANTAL.**

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A község háza.

Fontosabbnál fontosabb közkérdések merülnek fel a szervezés ügyével kapcsolatosan, melynek alapos mérlegelése, tüzetes megvitatása a közérdeket legközvetlenebbül érinti. Ilyen a többek között a község házának kérdése.

Egy családnak legfőbb törekvése, hogy hajléka legyen, hol háztartását berendezze. A község is hasonlóan egy családhoz és ennek is gondoskodnia kell háztartása berendezéséről.

A hol szervezett községi élet van a lakházak közül rendszerint kitűnik a község háza.

Hogy Petrosény, eddig nem emelt hajlékot belkormányzatának, háztartása berendezésének céljára, annak némi mentéseül tekinthető, hogy kisközségi szervezettel birt s más községgel szövetségbe intézte közügyeit. De most, az e tekintetben is változott viszonyok immár elodázhatalanul megkövetelik, hogy a közigazgatási igazgatóság megfelelő község ház legyen Petrosényben.

A község első tisztviselője törvényszerint a bíró s már a reáharuló felelősségnél fogva is hivatalos funkciót végeznie kell, tehát hivatal-helyiségének kell lenni,

mert zavarólag hat, ha több tisztviselő egy helyiségben összezsúfolva kénytelen teendőit, végezni. Tanácskozási, gyűlésezési teremnek is kell lenni, hol a szakbizottságok, az előjáróság és képviselőtestület üléseznek; irattár, anyakönyvezetői hivatal, pénztár, jegyzői iroda bőrtön s község bíráskodási tárgyalóhelyiségről stb, szintén gondoskodni kell. Ez nem szorul bővebb bizonyításra.

Alkalmas hely van, hová a község házát, felépíteni lehet; ott van a piac tére.

A másik fő kérdés tehát az, hogy megfelelő anyagiképességgel bír e Petrosény egy ily költséges épület felépítésére nézve.

Minden habozás nélkül kijelentjük, hogy: igen. Igaz hogy Petrosénynek, csak nem egyedüli jövedelem-forrása az önadóztatás s az is igaz, hogy a pótdát emelni már nem lehet, vagy csak csekély mértékben szabad, de erre nincsen is szükség.

A község házát fel kell és fel is lehet építeni az adózók minden megterhelése nélkül, nagyon egyszerű módon:

Tegyük fel, hogy 50 ezer forintba kerül a község háza. Ezen összegért — mert alkalmas telek van, — az igényeknek teljesen megfelelő emeletes épületet lehet emeltetni, melybe czélszerűen elhelyezhetők az összes községi hivatalok és

a — remélhetőleg itt — felállítandó kir. járás bíróság s telekkönyvi hivatal az emeleten; a földszinti rész pedig üzleti célokra bérbe adható.

Ezekért a helyiségekért az állam és az egyesek kétségtelenül fizetnének annyit, hogy a 30—50 évi amortizációra felveendő kölcsön 4½—5%-os törlesztéseit eszközölni lehetne s a közigazgatási igazgatóság igénybevett helyiségeket addig is ingyen használna a község, míg az épület magamagát kifizetné.

Hogy a pénzügyi intézetek szívesen adnak Petrosénynek törlesztési kölcsönt, aziránt egy pillanatig sem kételkedhetik az, aki tájékozottsággal bír a hitelviszonyokról. Egy község, egy erkölcsitétel a pénzügyi intézetekkel szemben oly garancia, hogy vetekeket ajánlják fel a kölcsönt.

A jegyző, vagy jegyzők részére a legközelebb szükségképpen tárgyalandó szabályrendeletben megállapítandó lakbér bizonyára nem lesz több, mint amennyit jelenleg fizet a község a hivatali helyiségek és jegyző lakás bérlete czimén; tehát itt is előre láthatólag megtakarítás éretik el.

Elérkezett tehát az ideje annak, hogy a képviselőtestület a község házépítés kérdésével komolyan foglalkozzék.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Boszorkányavatás.

A nap éppen nyugvóra szállt. Legelésző nyájak messzehallatszó kolompja oly harmónikusán vegyült a szürke alkony idili esődjébe s a hosszúra nyúlt árnyékok a messzeség homályába beleolvadtak. A nyugati égbolt azúrját előbb vér-vörösré, majd lilaszínre festé az a tűzkorong, melynek letűntével a tikasztó kánikulai hőséget enyhé szellő szárnyain üdítő légáramlat váltá fel, lágyan hajlongatva a forrózsombói erdő susogó ezüstnyárfáinak imbolygó galyait, melynek hűvösében oly jól eső menhelyet találtam a rekkendő hőség ellen.

Ide sietek én, ha szabadság időt élvezhetek. Itt újulnak fel gyermek éveim feledhetlen örömei azon időből, midőn évenként tíz hónapi tanulás után két hónapig a szabad természetnek eme kies oázisában legkellemesebben időztem. Szeretnék most is, magamkésztette hinta-ágyat kifizeteni két hatalmas ág közé s azon napestig gondtalanul heverészni, himbálózni; ver-

seket írni: »Hozzá«, ifju lelkem bájos eszményképéhez.

Azóta a csalódások megedzették szívemet, ábrándos lelkem fogékonyságára kérget szőtt az élet küzdelem mostoha sága s a család emberek önző eselszövénye.

Még is ezen a helyen, az erdő közepén lévő kékvizű tó partján időzöm legörömeistebben.

Meg van még a gyeppad is, melyet egy negyedszázad előtt én csináltam a semlyék zöldbársonyos hantjaiból, de selyemvékony fűszálak helyett küszált taracek s bozót burjánzott fel rajta. Azóta senki sem gondozta, a bojtortant nem irtotta senki.

Ráheveredem, lelkem az emlékezés szárnyain visszazárl azon boldogkorba, midőn a csalfaremény oly szépek festette elem a sivarvalóra vetkezett jövőt. Elmerengve sokáig nézem a lehulló levelek érintésére a tótükren terjedő s elsimuló vizgyűrűket s egyszer csak... előttem áll az öreg János bácsi, apám nyájának számadó juhásza:

Jó estét agygyon Isten, ifju ram! Heverész? Adjon Isten! mondám, örülve annak, hogy találkozhatom az öreggel, aki annyit mesélt ne-

kem hajdan erről a tóról s más tündérhistóriákról. A megszólításon nem ütköztem meg, hiszen mit tudja ő, hogy már engem is bácsinak hívnak még az olyan lányok is, mint amilyenekhez e helyen egykor szerelmes verseket komponáltam. Ugy nézett ki, mintha tegnap láttam volna utoljára; rajta nem látszott a hosszú élet viszontagságának semmi nyoma.

Az éjjel vihar lesz, — mondá a jó arezú öreg, mert ma rekkendő hőség volt s felhőbe áldozott le a nap. Ilyen ítélet éjszakán szokták a boszorkányokat ezen tópartján felavatni. Elmesélt aztán sok boszorkánytörténetet, melyeknek ő előtanja. Én egész odaadással hallgattam szavait s bámultam a paraszt fantázia leleményességét, mely a mesészövesben kifogyhatatlan. Mintegy varázsütésre hirtelen, káprázató fényvel ragyog a tó kristálytükre s testhez simuló tündöklő ruhában kábító szépségű nők habbegéssel merülnek fel a vízből s aranykancsókkal serlegekkel s párlógó ételekkel rakott ezüst asztalokat helyeznek el a tópartját segélyező zöld pázsiton. Majd két deli ifju arany trombitájának harsogása szakítja meg a csendet s utánuk egy hatyú által vont kagylóban

A nőnevelésről.

A leányok tudományos kiképzetése ellen figyelme méltó felszólalást hoz nyilvánosságra a magyar társadalom egyik legtekintélyesebb hölgytagja: Csáky Albinné Bolza Anna grófnő, melyet bő kivonatban itt közlünk:

„Fölszólítottak — írja a grófné, — hogy mondjam el véleményemet a főgymnasiumról, egyetemi tanulmányokról!

Nem szívesen teszek eleget e felszólításnak, ár ellen uszni mindig kellemetlen és háládatlan földat!

Tudja, a ki ösmer, hogy valódi női hivatásnak egyet ösmerek csak el: a jó, önfeléd, önfeláldozó hitvesét és anyját, a háznak, övéinek, a tűzhelynek nemtőjét a szó legmagasabb, legnemesebb értelmében, a szívnek, szelemnek, műveltségnek minden kincsével, melyekkel nevelje, emelje, eszményesítse, lelkesítse övéinek lelkiületét.

Hogy erre képesek voltunk mi magyar nők egy ezredéven át női nevelésünk mellett, fényesen bizonyítja azt történelmünknek nem egy büszke lapja, bebizonyítja, hála Isten, jelenünkben is nem egy szerény, de boldog, nemes, szép házi kör, családi élet.”

Majd így folytatja:

„Megengedem, hogy a női valódi hivatásból szükségszerűen ki van zárva egy bizonyos járadék s hogy ezekre nézve nagy-nagy jótéteményt jelent a számosabban nyíló pálya. De lehet-e a jövő horoszkópját számunkra vonni kicsi leánykorunkban már? mikor a gymnasiumba való fővétel órája üt? s kell-e ezen hivatástévesztett hányad kedvéért elsorvasztani az egész felnövekedő női nemzedéket? — Pedig ha van leánygymnasium, nincs rá eset, hogy bele ne esdőltsék a gyöngö, hiru, vak szülők derűre-borura, mind a leány-csemetéiket. Mert hol van az a felhérholló apa, anya, ki gyermekében a nagy tehetséget föl ne fődözte volna, a legmagasabbra hivatottnak ne tartaná? — S az a mi már régén áll a férfiakra, a női szellemi tulprodukczió és proltáriátus is bekövetkezik.

Ha az én véleményemre kíváncsi valaki, az bizony csak: „Abczug leánygymnasium!”

Az író azután kifejti, hogy nagyon helyesnek tartja, hogy azok, a kik egy vagy más okból nem választották vagy pedig nem választhatták hivatásuknak a nő természetes hivatását: a családi élet felett való gondosságot, az anya-

ságot, azok olyan pályákra mennek, a hol egyrészt maguk kereshetik meg tisztességesen a kenyerüket, másrészt pedig hasznára lehetnek a társadalomnak. Így pl. az orvosi és gyógyszerész-pályát olyanoknak tartja, a melyekre nőket is lehet alkalmazni. Amde várják be a nők, azt az időt, a hol érettebb korral önmaguk dobják el maguktól természetes hivatásukat és megfontolt ésszel választva kezdik meg új hivatásukra a tanulást. — Ne kényserítsék, ne keressék az ábrándos, hiru, „hiváloság” után áhi-tozó fiatal leányokat a nagy általánosságban természetellenes életpályára.

Azután így folytatja: „Ne romboljátok le, nők saját szentségtörő kezeitekkel az utolsó szentélyt, melyet szét nem zúztok még az idők siető, típrő kereké, tiszteljétek gyöngöségünket, mely gyöngédséggé válik, ha hozzánk méltóan neveljük és emeljük azt, becsüljétek meg alárendeltségünket, mely legerősebb és legszebb fegyverünk! — Ne óhajtsuk általánossá tenni azt, mi egyesekre applikaiva helyes, jótékony és üdvös lehet!

Miért legyen egyenlőség e földön férfi és nő között, mikor egyenlőség nincs széles e világon semmiben, de semmiben? Mikor egyenlő két levél nem létezik a fán. Mikor ellentéteken alapul a a világon minden öröm, minden haladás, minden igyekezet! Mely szem bírja el a soha le nem áldozó nap fényét? Mely szervezet tartaná ki az éj nyugalma nélküli folytonos tevékenységet? Mely növény tudna megélni eső nélkül, örökké mosolygó ég alatt? Mely szív volna még fogékony öröm iránt, ha soha bánat még nem érte volna? Miért nem kívánjuk a rózsát a tögyerejét? Miért élvezzük ennek árnyát forrá délbén, a nélkül, hogy bírnak annak illatával, pompájával?

Miért nem óhajtjuk, hogy élvezhessük egyuttal a nap aranyos áttetsző sugarát, midőn gyönyörködünk a komor, fekete viharfelhő cikázó kék villámában? Hatalmasan dörgő mennykőben?

Szép, hatalmas, éltető, imponáló marad mindegyikük, természetéhez híve, a nélkül, hogy kivetkőznék ebből s felőltené a másét. Maradjon a nő is virágnak, szeretete melegeivel élte-tő napfénynek, ne vágódjék a tölgy erejére, a vihar hatalmaságára, — Isten erejét, hatalmát, nagyságát hirdetik ezek is, amazok is, ki mind teremtette őket, a mint teremtette s szép hivatást adott ennek is, annak is, a maga saját körében.”

A főrangú urhölgy oly kérdést vitat, mely még tisztázva ninesen, azért közöljük B-né T. Róza urnő következő ellenvéleményét:

„Érdeklől olvastam a grófnőnek „Abczug leánygymnasium” című cikkeit, mert nekem is van gymnasiumot látogató leányom s kíváncsi voltam egy Csáky Albinné véleményére. Öszintén megvallva, éppen ő töle mást vártam. De sőt a lapok is önmagukat czáfolják meg, a mikor helyeslik a grófné nézeteit, hogy t. i. magyarul „sutba a lányok helye”, de azért ő-méltóságát kiemelik, mint a ki egy olyan cikket tud írni, a minőt más hölgyek nem. Hát ugy-e kérem csak szép az, ha tud valaki írni, miért helytelen tehát, ha a nő is kiműveli magát? Vagy az csak a grófnő előjoga?

Tessék most egy egyszerű, tanulatlan polgárásszony nézetét is meghallgatni, a ki nem ideális magaslatról beszél, hanem úgy, a mint mindazok gondolkoznak, kik velem együtt gyermekeiket éppen a leánygymnasiumban képezetik ki. — Hát bizony sajnos, ritkán akad közöttünk grófné; egyszerű hivatalnoknők, kereskedőnek stb. műveltebb osztály vagyunk, a kiknek nem oly könnyű az élet, mint a gond nélkül élő magasrangúknak, s mi ennél fogva így gondolkozunk: Jó módúak vagyunk, tisztességesen élünk, sőt tehetjük, hogy jó nevelést adjunk leányainknak. Az alkalmat fel is használjuk, mert a jólét csak addig tart, míg mi szülők erősek vagyunk a dologra s fiatalok. Amde ha eljön az idő, a mikor ennek vége, — oda a jómód, mert sajnos, nem vagyunk nagybirtokosnők, tehetetlen öregekké válunk, s boldog vagyunk: ha munkánk gyümölcse kitart bentünket. Leányainkat férjhez adjuk, kit jól, kit rosszul, — az utolsót sajnáljuk a bizonytalan jövőre bízni s tanítatjuk, hogy saját munkája után élhessen.

És mire tanítassuk? Nevelőnő legyen? Az Isten öltözzé ettől, hiszen a tulprodukczió már is óriási.

Varrónénak adjuk? Ez ellen protestál jobb érzésünk. Iroda kisasszony legyen? Az is több van már mint kellene. A grófné szerint férjhez kell adni. Bizony pedig a mai lány nem hogy nem akar, de nem lehet neki az anyai hivatásra szentelni magát, mert a többségnek a szegénységgel kell küzdenie, s pénz nélkül ugyan ki veszi el? Könnyű egy oly vagyonos hölgynek a jó tanácsokat adni, a kinek nem kell a mindennapi megélhetésről gondoskodnia! Van-e neki

feltűnik egy hatalmas férfi alak, hermélin prémes pirosharsony palástban, fején tündöklő koronával.

Ez a boszorkányok fejedelme, a gonosz-sátán, — mondá János bácsi halk suttogással; vigyázzunk, hogy észre ne vegyenek a boszorkányok itt a bokrok sűrűségében, mert megrontanak, vagy valami okatlan állattá változtatnak bennünket.

Rémítő zűgás kíséretében cikázó villám-ként az asztalok köré települt boszorkányok közé, egyenesen a sátán elécsapódik egy rút, sánta, — vénbanya.

Ez meg Tosa Ruzsi, a belsőtanyai kertészük anyósának a mostoha öreganyja, — mondám halkán János bácsinak.

Az ám, — válaszolá; ma 50 esztendeje hogy folytatja a boszorkányságot s most veszik fel. Jól ismerem a vén szípirtyót, az én esaholó pulimat is ő rontotta meg most 35 esztendeje, pedig nem adtam volna tíz czangabikáért.

Mankójára támaszkodva, görnyedten állt a számandó kinézésű, rongyokba takart nőalak a sátán előtt, ki így szólt hozzá:

Elhatározásodnak, állhatatosságodnak elég bizonyítékát adtad; ezennel körönkbe fogadunk örökidőkre s felhivlak hogy tedd le a hűségessé-
kűt; hajlandó vagy-e?

Igen!

Megtagadod-e Istenedet és annak minden szentjét!

Megtagadom!

Lemondasz-e mindazon tévtanokról, melyeket az emberi társadalom vallás és erénynek nevez?

Lemondok!

Megőrized-e bűvölő mesterségünk titkait?

Megőrzöm.

Drága kövekkel ékített aranypálcájával megérinté ez után az összetöprödött vén asszony vállát, ki azon pillanatban bűvös tekintetű hajadonná változott, arcán ifju kellem virult s tündér ruhája káprázatosan ragyogott.

Majd egy hercegi magatartású szép ifju lépett elő s karjába zárva a júnói természetű leányt s ígéretert tett, hogy örökké nejeként fogja szeretni és becsülni.

A többől, szíreñi hangok akkorodja hallatszott oly elbűvölőn, melyhez hasonlót földi zenemű nem ad.

A fényes társaság párosával járta a boszorkányezénczot, melynél elragadóbbat a képzetet sem alkothat.

Távolból kakas kukorikolás hallatszott s abban a pillanatban a tó kristályvizében eltűntek a lakomázó boszorkányok . . .

Felébredtem a sívár-való tudatára. Távoli menydörgés s fel-fellobbanó villámás figyelmeztetett arra, hogy jó lesz födél alájutnom, de eszembe jutott az is, hogy vezérezkített kell írnom a jövő számba.

A csapongó képzelet káprázatos álom-látománya szétfoszlott s ellentétül neki görnyedhetek azonnal a legaktuálisab közgazgatási kérdés vitatásához, mert a lapnak pontos időben meg kell jelenni.

Igy pihen az újságíró.

fogalma arról, mi az egy művelt, de szegény családnak lenni, a hol 3—4, sőt több lány van; alig hogy ki bírnak jönni, nem hogy még férjhez is mehetnének. És ki vesz el egy szegény leányt? Egy szegény ember, s lesz egy koldus család, a kik jobb érzésük ellenére süllyedni kénytelenek lejjebb és lejjebb. Hej, hol itt az idealizmus, hol itta a »jó anya«, a »női hivatás«, a mikor a szűkség köszönt a házba! Ez sajnos a művelt szegény leány, szegény ifju sorsa, esoda-e, ha mindkét fél őrizkedik a házasság igájába lépni?

Ámde, hála Wlassics miniszter jó belátásának, aki módot adott arra, hogy művelt, tehetségesebb szülők kiképezthessék gyermekeiket s így gondoskodjanak hozzájuk illő életmódról a jövőre, a mikor ők már tehetetlenek lesznek.

Igaz van a grófnénak, ha csak is az orvos és gyógyszerési pályát dicséri, s ezzel hát ő is helyesli a lányok kiképeztetését, mert belátja, a hogy e téren tényleg hivatva vannak a leányok, különösen a gyógyítás terén. Művelt család gyermekeihez illő nemes és jövedelmező foglalkozás.

Higgye meg a nemes grófné, hogy ha mi grófnék lennénk, mi is előnyt adnánk a szép családi életnek, de hát a mi gyermekeinknek más vagyont nem hagyhatunk, mint a mire tanítatjuk, ígyekszünk hát, hogy ennek praktikus hasznát is vegye s ezért üdv a leánygymnasiumnak.

Dehogy is vetközteti ki őket a tudomány nőiességükből, hisz maga a czikkirő grófné a legjobb czáfólat erre. És mihelyt e lányok tudományuk révén szereztek is valamicskét, bizony mondom, mindjárt akad egy jóra való férj, s akkor aztán biztosítom, éppen oly kitűnő anyák lesznek, mint az édesanyjuk.

UJDONSÁGOK.

Elölépítés. Nagy József dévai pénzügyigazgatási titkár a m. kir. pénzügyminiszterium a IX. fiz. oszt. 2-ik fokozatába léptette elő. Gratulálunk a derek tisztviselő megérdemelt előléptetéséhez.

Személyi hírek. Vályi Nagy Pál dévai m. kir. pénzügyigazgatóság igazgatóhelyettese hivatalos járatban f. hó 28-án Petrosényben időzött. Lesska Károly, m. á. v. igazgatósági ellenőr, huzamosb ideig volt petrosényi állomásfőnök, ki az itteni társadalmi életnek közkedveltségű tagja volt, — szabadságidejének egy részét Petrosényben barátjai s ismerősei körében tölti. Ráduly Simon itteni rom. kath. s. lelkész az erdélyi püspök innen eldisponálta s Husek Gyula s. lelkész fog ismét Petrosénybe jönni. Bakos József r. kath. kántor választását az erdélyi püspök jóváhagyólag tudomásul vette.

Elhalasztott koncert és táncvigalom. A petrosényi ifjúság által rendezett koncert és táncvigalom, — melyről legutóbb említést tettünk, — egy héttel későbbre vagyis aug. 6-ikára elhalasztott.

Zeneiskola Petrosényben. Örömmel hozzuk az érdeklődők tudomására, hogy Bakos József r. k. kántor jövő hó 8-án, egyelőre lakásán a református templom átellenében — zeneiskolát nyit, hol zeneelméletből, hegedű, műének, zongora, gordonka és czimbalom gyakorlati kezeléséből alapos oktatást ad igen jutányos feltételek és felelőség mellett s kívánatra a házaknál is ad zeneórákat. Az oktatás érdekében

is kívánatos, hogy az érdeklődő szülők aug. 8-ig d. e. 9—10 óra között bővebb felvilágosítás szerzés végett, Bakos József kántorral a lakásán értekezzenek.

A katona tiszt drámája. A legnagyobb regényirő: maga az élet, koronként megrendítő tragédiákat produkál. Most Nagy-Szebenben játszódott le egy ilyen dráma, a melynek — mint akár a modern olasz drámáknak — három főszereplője volt: a férj, az asszony és a házi-barát. A Wasserthal Sándor vezérkari kapitány, az odaváló hadaprodiskola tanára, a mult évben megismerkedett Fonu Adolf szalámi gyárosnak feltűnő szép leányával, a kit azután csakhamar nőül is vett. A leány szép, gazdag és kaczér, a férfi atléta termetű, 30 éves, szimpatikus modor. Látszólag boldogan éltek a mézesetek után is, de a tisztikarban jól tudták, hogy a házastársak gyakran összeeszkedtek. Az asszony kaczér maradt továbbra is és a férj féltékeny volt. A városban azt beszélték, hogy Gariboldi tüzerfőhadnagy udvarol legtöbb sikerrel a szép asszonynak. A mult szerdán este a hadapród iskola tanárai bankettet rendeztek, a melyen a nagy-szebeni tisztek feleségeikkel együtt jelentek meg. Wasserthal és felesége is készült az estélyre, de az asszony az indulás előtt rosszulletet tettettett s a férj — mint-hogy már nem maradhatott el — egyedül ment a bankettre. Nem volt ott Gariboldi főhadnagy sem. A százados egész este izgatott volt s egyszer a szolgálja kihívta a teremből, a kivel sietve távozott. Mikor hazaértek, a eselődéséget nem találták otthon, az asszony elküldte őket a cizkusba. Az ebédő ajtaja be volt esukva, a százados válláival törte azt fel s feleségét szobájában együtt találta a főhadnaggyal. Ezek a dolgok jól ismeretesek az új olasz drámákból is, de itt azután eltérő a fejlemény; Wasserthal nem egyezett ki ötven perczentre a felesége esábitójával, hanem kardot rántott s leszúrta becsületének megrablóját. Kétszer villant a kard s a főhadnagy nyakán és gyomrán halálosan találva esett össze. A hitvány asszonyt pedig, a véres karddal az ajtóra mutatva, szó nélkül utasította ki a százados. Azután egy orvost küldött a haldokló főhadnaggyhoz, a ki azonban ekkorra kiszenvetett. Reggel Wasserthal maga jelentkezett Koske őrnagy hadbírónál, a ki elvette kardját s a tiszt fogházba esukatta. Az asszony pedig a végzetes éjjelen szülei házához ment, de az apa kihajította s későbbben nagyanyjánál talált menedéket.

A Ferenczrendiek reformja. Több ízben szó volt a lapokban, hogy a ferenczrendi szerzetesek rendjében válság van, mert Rómából a rend szabályait szigorítani akarják s a rend tagjainak egy része inkább kilép a szerzetből, minthogy az új szabályokat elfogadja. Ezek a hírek részben tévesek, részben pedig tulzottak mint a hogy most azt a legkompetensebb forrás, egy ferenczrendi házfőnök leírja e ként: 1. igaz, hogy ő Szentsege határozott parancsára a ruha színe megváltozik; 2. igaz, hogy ha télviz idején egyik másiknak a tanyára beteghez, vagy a vidékre ki kel menni, nemesak hogy harisnya nélküli saruba nem megy, hanem téli esizmában és a közös ruhatárból előhozott bundában; 3. igaz, hogy rövidre való nyírás mellett hajkoronát, vagy legalább klerikális tonzurát kell viselni; 4. igaz, hogy a zsolozsmát, a kik azon időben nincsenek hivatalosan elfoglalva — közösen végzik; 5. igaz, hogy a klauzurát meg kell tartani, de azért a séta meg van engedve; 6. igaz végre, hogy jövődelme senkinek sincs, de kiadása sem, mert

minden a közös pénztárba megy s abból minden fedeztetik. Ezekből kitetszik, hogy a szent-szék nem új szabályokat akar, hanem az eredetiek betartását.

A magyar lapkiadók országos kongresszust tartanak Szent István napján, aug. 20-án Budapesten s 22-én memorandumot nyújtanak be a a miniszterhez azon esetre, ha az emlékiratot nem a képviselőház elé terjeszteni határozná el a kongresszus, melyen lapunk is képviselve lesz.

A kóbor ebek garázdálkodása éppen úgy bosszantja a közönséget, mint addig, míg a zár ehendelve nem volt. Ha egyik másik kutyára rá fogják hogy veszedt, azt a legnagyobb hűhóval elföldeli a sintér, de az utcákon hemzsegek privilegiumát a világért sem sérti meg.

A petrosényi gymnasium javára a Szurdukban rendezett táncmulatság alkalmával felülfizettek: Dr. Weisz József, Dr. Kaczander József, Opra János s Debrez N. 1—1 fíot, Gerbert Guidó, Janza Vazul, Jakab Lajos, Grosz Hermann, Balogh János, Székely Károly, Tribusz Antal, s Grausam Károly 50—50 krt s Béres Illés 10 krt. Egyéb tekintetben mult számunkban referáltunk.

Agyonlőtt pásztorfiú. Cseuza Gruja 18 éves és Stéj Tódor 12 éves m-livádiai pásztorfiuk együtt legeltették a juhakat és szarvas marhákat a havason. Cseuzánál egy madzaggal összekötözött egyesöví puská volt, melyvel virtuskodásból lövöldözött s vigyázatlanságból azonban akkor sült el a fegyver, midőn esőve Stéj Tódor felé volt fordítva, kinek a serétek oldalában fúrodtak, a tüdőt és beleket szétroncsolták s a szerencsétlen fiú pár percz alatt kiszenvetett. Cseuza önként jelentkezett a csendőrségnél, hol letartoztatták s a puji kir. járásbíró-sághoz bekisérték, hol vétkes vigyázatlanságért bűnhődni fog.

Fölreértés. Egy tekintélyes helybeli ur két intelligens urat felkért, hogy egy is Vulkánba menvén, ottani eselédjei közül szénagyűjtéshoz küldjenek 3 embert Petrosénybe; — másnap reggel pontosan beállítanak a megbízó nagy bosszúságára 3 koei szénával. Régi közmondás, hogy a más szájával nem lehet jóllakni; de a megbízó urnak jól áll a szénája.

Lövöldözés. Argyelán János merisóri lakos nyegleségből egy hatlövetű forgópisztolyal lövöldözött a néptömeg között. Kárt ugyan senkiben sem tett, de azért közrend elleni kihágásért, sőt engedély nélküli fegyvertartásért is meg lesz büntetve s a revolvért is elkobozta tőle a csendőrség.

Szerkesztői üzenet.

„Ilona naplója“ térszűke miatt a jövő számban fog megjelenni. Beküldőnek magán levél meggy.

„Imádó“-nak levele van a szerkesztőségénél. B. J. urnak Bpest. Lapot a jelzett cím alatt küldjük. Többi illetőleg levél meggy.

St-g B-n. Helyben. Készséggel igazolom, hogy a P. és V.-legutóbbi számában megjelent azon személyhír, mely a m. á. v. üzletvezetője és két igazgatósági főtisztviselőre vonatkozik; nem töled származik sem annak értelmi szerzője nem te vagy s nem is lehettél, minthogy a lap megjelenésekor és az előtt 8—10 napon át semmiképpen sem érintkeztünk. A valóságnak megfelelő közleményt nem is Petrosényből kaptuk.

Ház eladás.

Livazényben a temető-utczában, egy kőalapra, téglából épített s pléhvel fedett, **3 szoba, konyha,** továbbá az udvaron **cse-
lédszoba konyha és 12 db. ló vagy szar-
vasmarhára való istállóból álló** új épület
jutányos áron, szabadkézből eladó.

Az élénk forgalmu utczára épített s
üzleti czélokra, vagy lakásul kiválóan al-
kalmas és tágas telken lévő ház udvará-
ban jó és bő vizű kút van.

Bővebb felvilágosítást ad a

Kiadóhivatal.

Vadászat kedvelők figyelmébe.

Becses tudomására hozom Petrosény és vidéke m. t. vadászatkedvelőinek, hogy a *petrillai vadássterületet* 3 évre kibéreltem s hajlandó vagyok a bérletre és a vadászati jog élvezetére nézve tár-
sakat elfogadni, kijelentvén, hogy a va-
dászati jogért fizetendő bérösszegeből an-
nál kevesebb esik egyre, minél több oly
résztvevő jelentkezik, ki a vadászati jog
gyakorolhatásához megkívánt egyéb fel-
tételeknek is megfelel.

A m. t. érdeklődőket felkérem, hogy
f. évi augusztus hó 15-ig nálam jelent-
kezni szíveskedjenek.

Tute József.

Nyári mulatóhely.

Van szerencsém a n. é. közönségnek
becses tudomására hozni, hogy vendég-
lőmben *minden vásár- és ünnep-
napon* délután 3 óratól a kertben,
kedvezőtlen idő esetén a fődött nyári
helyiségben **zenehangverseny** s minden
vásár- és ünnepnapon este a nyári fő-
dött helyiségben *táncszigalom* tartatik
minden belépti-díj nélkül, melyre a n. é.
közönséget tisztelettel meghívom.

A kerthelyiségben kittingő fődött
tekepálya áll a t. közönség rendelke-
zésére.

Tute József
vendéglős.

Eladó ház és birtok. A Szurdukban levő szilárd anyagból épült ház, mely évi 500 frtot jövedelmez, a közelében levő 21 hold kaszáló és erdővel szabad kézből eladó. A vételhez csak 2000 frt készpénz szükséges a vételár többi része kedvező
fizetési feltételek mellett bank kölcsön. Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos
Héjas József.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHETŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.